

POMORZE ZACHODNIE

JEDNOŚĆ

SOLIDARNOŚĆ

ZIS - ZACHODNIOPOMORSKI INFORMATOR SOLIDARNOŚCI

08/2026

46. rocznica Porozumień Sierpniowych i powstania NSZZ „Solidarność”

REGION POMORZE ZACHODNIE
NSZZ SOLIDARNOŚĆ OFERUJE:

BENEFITY DLA
CZŁONKÓW
NSZZ
SOLIDARNOŚĆ

PORADY
PRAWNE

POMOC W
ZAŁOŻENIU
ORGANIZACJI
ZWIĄZKOWEJ

ZESKANUJ KODY QR APARATEM W SWOIM
TELEFONIE, PRZECZYTAJ SZCZEGÓŁY

Wspólnie uczciliśmy 46. rocznicę podpisania Porozumień Sierpniowych i powstania NSZZ „Solidarność”

Sygnal stoczniowej syreny, poczty sztandarowe, wojskowy ceremoniał i kwiaty złożone pod krzyżem przypominały o historycznym zwycięstwie robotników. Jednak tegoroczne obchody pokazały również drugie, równie ważne oblicze „Solidarności”: wspólnotę ludzi spotykających się przy jednym stole, rozmawiających bez pośpiechu i pamiętających, że solidarność zaczyna się od obecności drugiego człowieka.

W niedzielę 30 sierpnia 2026 roku przy Bramie Stoczni Szczecińskiej spotkały się historia i współczesność. Dokładnie 46 lat wcześniej, w świetlicy ówczesnej Stoczni Szczecińskiej im. Adolfa Warskiego, przedstawiciele Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego oraz komisji rządowej podpisali dokument, który przeszedł do historii jako Porozumienie Szczecińskie. Było to pierwsze z głównych Porozumień Sierpniowych, zawarte dzień przed porozumieniem w Gdańsku. Otworzyło drogę do powstania niezależnego od władz komunistycznych związku zawodowego oraz narodzin wielkiego ruchu społecznego NSZZ „Solidarność”.

W rocznicowych obchodach wzięli udział uczestnicy wydarzeń sprzed lat, działacze opozycji demokratycznej, związkowcy, przedstawiciele władz państwowych i samorządowych, przedstawiciele duchowieństwa, służby mundurowe, organizacje społeczne i patriotyczne, młodzież oraz licznie przybyli mieszkańcy Szczecina. Obecność tak wielu szczecinian potwierdziła, że pamięć o Sierpniu 1980 roku pozostaje ważną częścią tożsamości miasta i regionu.

Dźwięk syrena przypominał o historii

Obchody rozpoczęły się o godz. 9.30 mszą świętą w kościele pw. św. Stanisława Kostki. Liturgii przewodniczył metropolita szczecińsko-kamieński abp Wiesław Śmigiel, a słowo wstępne wygłosił proboszcz parafii i dziekan, ks. kan. Zbigniew Rzeszółtko. Była to okazja do wspólnej modlitwy za ojczyznę i „Solidarność” oraz do wyrażenia wdzięczności za pokojowe zwycięstwo Sierpnia '80. Szczególnie uroczysty charakter mszy świętej podkreślała obecność licznych pocztów sztandarowych.

Następnie uczestnicy zgromadzili się przed Bramą Stoczni Szczecińskiej. O godz. 12 rozległ się sygnał stoczniowej syreny. Dźwięk, który przez dziesięciolecia wyznaczał rytm pracy wielkiego zakładu, tym razem otworzył uroczystość upamiętniającą ludzi, którzy właśnie w tym miejscu upomnieli się o wolność, prawa pracownicze i godność człowieka.

Oprawę wojskową uroczystości zapewnili żołnierze 12 Brygady Zmechanizowanej. Po złożeniu meldunku i przeglądzie pododdziałów zabrzmiał hymn państwowy w wykonaniu Orkiestry Wojskowej ze Świnoujścia. Przed stoczniową bramą stanęły liczne poczty sztandarowe. Obok biało-czerwonych flag widoczne były sztandary organizacji związkowych, zakładów pracy, środowisk kombatanckich i organizacji społecznych. Każdy z nich przypominał o konkretnej wspólnotcie i jej własnym fragmencie historii walki o wolność.

Gospodarzem uroczystości był przewodniczący Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Pomorza Zachodniego Dariusz Głogowski. Obecni byli również Sebastian Ligarski, dyrektor Centrum Solidarności „Stocznia”, oraz Krzysztof Męciński, dyrektor Oddziału IPN w Szczecinie, reprezentujący instytucje, które wspólnie z Za-

rzędem Regionu NSZZ „Solidarność” Pomorza Zachodniego zorganizowały uroczystości.

Wśród zaproszonych gości znaleźli się szef Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Zbigniew Bogucki, zastępca przewodniczącego Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” Maciej Kłosiński, metropolita szczecińsko-kamieński abp Wiesław Śmigiel, prezydent Szczecina Piotr Krzystek, parlamentarzyści oraz przedstawiciele administracji rządowej, samorządów i służb mundurowych.

Najważniejszymi uczestnikami byli jednak świadkowie i bohaterowie wydarzeń sprzed lat: uczestnicy robotniczych protestów, dawni opozycjoniści, kombataneci oraz osoby zaangażowane w działalność legalnej i podziemnej „Solidarność”. To dzięki ich odwadze, konsekwencji i gotowości do ponoszenia osobistych kosztów możliwe było zwycięstwo, którego 46. rocznicę obchodzono w Szczecinie.

Dwanaście dni, które zmieniły Polskę

Szczeciński Sierpień miał swoje źródła w wydarzeniach Grudnia 1970 roku, kiedy protesty robotników zostały krwawo stłumione, a w Szczecinie zginęło 16 osób. Kolejne protesty w styczniu 1971 roku, zakończone rozmowami robotników z Edwardem Gierkiem, nauczyły środowiska pracownicze organizacji, dyscypliny i skutecznego dialogu z władzą.

W sierpniu 1980 roku doświadczenia te zaowocowały. 18 sierpnia strajk rozpoczął się w Stoczni Remontowej „Parnica”, a szybko objął także Stocznnię Szczecińską i „Gryfię”. Powstał Międzyzakładowy Komitet Strajkowy pod przewodnictwem Mariana Jurczyka. Wśród 36 postulatów najważniejszy dotyczył prawa do tworzenia niezależnych związków zawodowych.

Do protestu przyłączały się kolejne zakłady pracy, a MKS reprezentował załogi wielu zakładów pracy w regionie. Przez 12 dni strajkujący zachowali jedność, odrzucając próby podziału i nie ulegając presji władz. Ostatecznie komisja rządowa została zmuszona do podjęcia rozmów i zawarcia kompromisu.

30 sierpnia 1980 roku w Stoczni Szczecińskiej podpisano porozumienie kończące strajki na Pomorzu Zachodnim. Dokument gwarantował możliwość tworzenia samorządnych związków zawodowych, ochronę praw pracowniczych i obywatelskich, brak represji wobec uczestników protestów oraz upamiętnienie ofiar Grudnia '70.

Szczecińskie Porozumienie stało się pierwszym poważnym wytochem w systemie komunistycznym. Zapoczątkowało proces tworzenia NSZZ „Solidarność”, która szybko przekształciła się z organizacji związkowej w wielomilionowy ruch społeczny walczący o wolność, godność pracy i prawa obywatelskie.

Odwaga, której nie wolno zapomnieć

Do uczestników szczecińskich obchodów list skierował Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Karol Nawrocki. Przesłanie odczytał szef Kancelarii Prezydenta RP Zbigniew Bogucki. W liście przypomniano, że pracownicy Stoczni Szczecińskiej, solidaryzując się z protestującymi w innych częściach Wybrzeża, pociągnęli za sobą załogi wielu zakładów Pomorza Zachodniego. Prezydent określił podpisanie Porozumienia Szczecińskiego jako historyczne zwycięstwo i pierwsze z czterech głównych Porozumień Sierpniowych 1980 roku.

Podczas wystąpień przypomniano, że Szczecin podpisał swoje porozumienie dzień wcześniej niż Gdańsk. Przewodniczący Dariusz Głogowski podkreślił, że właśnie stąd wyszedł jeden z najważniejszych impulsów prowadzących do wolnej i suwerennej Polski. Prezydent Szczecina Piotr Krzystek przypomniał natomiast o „genie wolności”, obecnym w powojennej historii miasta i ujawniającym się podczas kolejnych robotniczych wystąpień. Jednym z najważniejszych

szych punktów obchodów było wręczenie Zachodniopomorskich Krzyży Solidarności. Odznaczenia, przyznawane za zasługi dla Związku, wierność jego wartościom oraz propagowanie idei solidarności, otrzymali: Bogumił Męciński, Jan Moradasiewicz, ks. Zbigniew Rzeszółko, Ryszard Skrzat, Mieczysław Ustasiak i Marian Winiarski. Uhonorowano również Jana Stanisława Tarnowskiego

Życiorysy wyróżnionych tworzą wspólną opowieść o oporze wobec systemu komunistycznego. Składają się na nią udział w wydarzeniach Grudnia 1970 i Stycznia 1971 roku, działalność w opozycji demokratycznej, organizowanie strajków, druk i kolportaż niezależnych wydawnictw, pomoc internowanym i osobom represjono-

wanym, a także wieloletnia troska o pamięć historyczną. Każda z tych historii przypomina, że „Solidarność” nie była abstrakcyjnym hasłem. Tworzyli ją konkretni ludzie, którzy ryzykowali pracę, bezpieczeństwo i wolność.

Pamięć przekazywana młodym

Rocznicowa uroczystość była nie tylko spojrzeniem w przeszłość. Ważnym jej elementem stało się wręczenie stypendiów im. Longina Komołowskiego, fundowanych przez Komisję Krajową NSZZ „Solidarność”, Zarząd Regionu i organizacje zakładowe Pomorza Zachodniego. Honorowy patronat nad programem sprawuje Zachodniopomorski Kurator Oświaty. Stypendia wręczyli Zofia Komołowska, przewodniczący Dariusz Głogowski oraz zachodniopomorski wicekurator oświaty Andrzej Kobylec.

Wyróżnieni zostali Bartosz Dobrzyński, Aleksander Hermański, Hanna Emilia Łoś, Jakub Oźga, Szymon Rożek, Kacper Sobieralski, Michalina Tomczak, Jan Tomczyk, Wiktoria Urbanowicz i Maria Żurek. Stypendyści osiągają bardzo dobre wyniki w nauce, rozwijają talenty sportowe, muzyczne i artystyczne, angażują się w wolontariat i działania społeczne oraz pomagają potrzebującym. Austeja Asteikaite oraz Szymon Tabiszewski nie mogli uczestniczyć w uroczystości, dlatego stypendia zostaną im przekazane później.

Obecność młodych ludzi miała szczególne znaczenie. Pokazała, że dziedzictwo „Solidarności” nie jest zamkniętym rozdziałem historii. Może być przekazywane przez wspieranie odpowiedzialności, pracowitości, społecznej wrażliwości i gotowości do działania na rzecz innych.

Pod Stoczniovym Krzyżem

Po modlitwie „Anioł Pański”, której przewodniczył abp Wiesław Śmigiel, delegacje przystąpiły do składania kwiatów przed Stoczniovym Krzyżem i tablicą z nazwiskami poległych. Wieńce i wiązanki złożyły delegacje władz państwowych i samorządowych, NSZZ „Solidarność”, służb mundurowych, instytucji, środowisk kombatanckich i organizacji społecznych. Uroczystości towarzyszyła asysta Wojska Polskiego oraz liczne poczty sztandarowe.

Był to moment skupienia i hołdu dla ludzi, którzy zapłacili najwyższą cenę za sprzeciw wobec komunistycznej przemocy. Pamięć o ofiarach Grudnia '70 łączyła się z wdzięcznością wobec uczestników Sierpnia '80 i wszystkich osób, które później działały w podziemnych strukturach „Solidarności”.

Uczestnicy mogli również obejrzeć przygotowaną przez Oddział IPN w Szczecinie wystawę „Tu rodziła się opozycja”. Centrum Solidarności „Stocznia” zaprosiło natomiast do zwiedzania historycznej świetlicy stoczniovej, w której 30 sierpnia 1980 roku podpisano przełomowy dokument. W historycznym miejscu archiwalne fotografie, dokumenty i relacje świadków tworzyły opowieść o kolejnych pokoleniach szczecińskiego oporu.

Przy torcie „Solidarności”

Po podniosłej części oficjalnej przyszedł czas na spotkanie przy świetlicy stoczniovej. Na uczestników czekał niemal pięćdziesięciokilogramowy urodzinowy tort „Solidarności”, udekorowany charakterystycznym czerwonym znakiem Związku oraz owocami.

Wokół tortu szybko utworzyła się duża grupa uczestników. Przy porcjach ciasta odbywały się serdeczne i niezobowiązujące rozmowy. Wspominali dawni stoczniovcy i uczestnicy protestów, rozmawiali związkowcy, mieszkańcy, zaproszeni goście i młodzież. Nie było bariery pomiędzy oficjalnymi delegacjami a pozostałymi uczestnikami. Była natomiast przestrzeń na spotkanie, wymianę wspomnień i uśmiechów oraz zwyczajną ludzką rozmowę.

Atmosfera sprzyjała rozmowom i integracji uczestników. Ten mniej formalny fragment obchodów stanowił ważne dopełnienie uroczystości. Pokazał, że „Solidarność” to nie tylko sztandary, przemówienia, rocznicowe daty i historyczne dokumenty. „Solidarność” jest przede wszystkim relacją między ludźmi. Jest gotowością do spotkania, słuchania i budowania wspólnoty ponad różnicami.

Właśnie przy wspólnym stole najlepiej można było zobaczyć, że historyczne hasło nadal ma konkretne znaczenie. Uroczystość rozpoczęła się dźwiękiem syreny i wojskowym ceremoniałem, ale zakończyła się rozmową ludzi, których połączyła „Solidarność”.

Gwarancje bezpieczeństwa i dialogu w ramach łączenia szpitali w Szczecinie

I września 2026 r. ma dojść do formalnego połączenia dobrze prosperującego Zachodniopomorskiego Centrum Onkologii w Szczecinie i zadłużonego, ale znacznie większego Samodzielnego Publicznego Specjalistycznego Zakładu Opieki Zdrowotnej „Zdroje” w Szczecinie. W obu szpitalach działało łącznie osiem związków zawodowych, w tym organizacja zakładowa NSZZ „Solidarność”.

Obawy strony społecznej przed połączeniem

Nieoficjalne doniesienia, a następnie potwierdzone informacje o planowanym połączeniu szpitali docierały do pracowników już od kilku miesięcy. Plan połączenia tych jednostek ochrony zdrowia był opiniowany przez Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Pomorza Zachodniego, a następnie szeroko omawiany na Wojewódzkiej Radzie Dialogu Społecznego, gdzie przedstawiciele NSZZ „Solidarność” zgłaszali wątpliwości i obawy, zadawali trudne pytania oraz przedstawiali propozycje.

Niestety mimo upływu kolejnych miesięcy nie było konkretnych informacji o zasadach, na jakich ma dojść do połączenia, ani o tym, jakie regulacje będą obowiązywały pracowników połączonego szpitala. Nie przedstawiono również propozycji regulaminów ani struktury organizacyjnej nowej jednostki.

Wspólne stanowisko związków zawodowych

W końcu na początku lipca 2026 roku udało się doprowadzić do spotkania pomiędzy pracodawcą a związkami zawodowymi działającymi w łączonych jednostkach ochrony zdrowia, którego celem było wypracowanie porozumienia dotyczącego przejścia pracowników do nowego pracodawcy.

Z ramienia NSZZ „Solidarność” w rozmowach uczestniczyli członkowie Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w ZCO: Piotr Byczak (przewodniczący Komisji Zakładowej), Anna

Trybuchowska (sekretarz), Dariusz Mądraszewski oraz Przemysław Zgórzak.

Warto zwrócić uwagę, że rozmowy z pracodawcą poprzedzone były spotkaniem wszystkich przedstawicieli związkowych, na którym wypracowano wspólne oczekiwania organizacji związkowych. Ustalono również, że podczas negocjacji związki zawodowe będą mówić jednym głosem.

Co istotne, ustalenia te zostały utrzymane do końca rozmów, co znacząco wzmocniło pozycję strony społecznej. Przedstawiciele NSZZ „Solidarność” byli aktywni podczas negocjacji, przygotowali również propozycję porozumienia przedstawioną pracodawcy w imieniu strony związkowej.

Trudne negocjacje zakończone porozumieniem

Do spotkań z pracodawcą w lipcu doszło trzykrotnie. Dodatkowo odbyły się dwa spotkania samych reprezentantów związkowych. Rozmowy z dyrektorem były momentami bardzo burzliwe, jednak obie strony dążyły do wypracowania porozumienia.

Po przedstawieniu przez pracodawcę i stronę społeczną własnych propozycji dokumentu, które początkowo znacznie się od siebie różniły, rozpoczęły się negocjacje mające doprowadzić do wypracowania rozwiązania możliwego do zaakceptowania przez obie strony.

Każde ze spotkań trwało kilka godzin. W wyniku pracy zarówno podczas negocjacji, jak i pomiędzy kolejnymi rozmowami, 30 lipca udało się podpisać porozumienie.

Gwarancje zatrudnienia i ochrona praw pracowników

Zgodnie z zawartym porozumieniem pracodawca zapewnił, że nie będzie rozwiązywał z żadnym pracownikiem umowy o pracę z przyczyn nie dotyczących pracownika. Ewentualne zmiany warunków zatrudnienia, np. zmiana stanowiska, mają być wprowadzane polubownie – poprzez porozumienie stron oraz wskazanie dostępnych stanowisk, spośród których pracownik będzie mógł wybrać.

Gwarancje zatrudnienia obowiązują do końca 2027 roku

Dyrektor zobowiązał się również do wyrównywania płac, jednak wyłącznie poprzez wzrost wynagrodzeń, tak aby po połączeniu szpitali pracownicy nie znaleźli się w gorszej sytuacji finansowej.

Ponieważ pracodawca nie przedstawił stronie społecznej ostatecznych regulaminów pracy, wynagradzania oraz Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych, ustalono, że do końca 2026 roku obowiązywać będą dotychczasowe regulacje. W tym czasie, przy udziale strony społecznej, mają zostać wypracowane nowe dokumenty prawa wewnętrznego.

Kolejne zadania przed przedstawicielami „Solidarności”

Przed przedstawicielami NSZZ „Solidarność” pozostaje jeszcze wiele pracy, szczególnie że nasi reprezentanci aktywnie uczestniczą w rozmowach z pracodawcą i dbają o interesy pracowników.

Jednocześnie należy podkreślić, że dzięki zawartemu porozumieniu organizacja związkowa zagwarantowała sobie dostęp do informacji dotyczących sytuacji pracowników i funkcjonowania zakładu oraz udział w tworzeniu zasad, które będą obowiązywać w połączonym szpitalu.

Oznacza to, że kolejne zmiany nie będą wprowadzane bez wcześniejszego poinformowania strony społecznej i przeprowadzenia rozmów.

Przewodniczący ZR Dariusz Głogowski i przewodnicząca MOZ Elektrowni Dolna Odra Anna Grudzińska gośćmi audycji „Radio Szczecin na Wieczór”

W Nowym Czarnowie kończy się epoka energetyki węglowej. Dwa pierwsze bloki Elektrowni Dolna Odra wyłączono z końcem 2025 roku, dwa ostatnie mają zakończyć działalność operacyjną 31 sierpnia 2026 roku. Jeszcze przed rozpoczęciem tego procesu w zakładzie pracowało 738 osób. Po zakończeniu zmian pozostanie ich niespełna 140.

O sytuacji Elektrowni Dolna Odra, planowanych zmianach w zakładzie oraz konsekwencjach dla pracowników rozmawiali na antenie Radia Szczecin przedstawiciele NSZZ „Solidarność” – Dariusz Głogowski, przewodniczący Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Pomorza Zachodniego, oraz Anna Grudzińska, członek Zarządu Regionu Pomorza Zachodniego i przewodnicząca Międzyzakładowej Organizacji Związkowej NSZZ „Solidarność” Elektrownia Dolna Odra.

Tematem rozmowy były przede wszystkim zmiany zachodzące w jednym z najważniejszych zakładów przemysłowych regionu. Wygaszanie węglowej części Elektrowni Dolna Odra oznacza ograniczenie zatrudnienia i konieczność odejścia z zakładu kilkuset pracowników. Goście audycji opowiadali zarówno o obecnej sytuacji załogi, jak i o działaniach podejmowanych przez stronę związkową.

Pracownicy z wieloletnim doświadczeniem

Anna Grudzińska zwracała uwagę, że za liczbami dotyczącymi redukcji zatrudnienia stoją konkretni ludzie, którzy często całe swoje życie zawodowe związali z elektrownią.

– W elektrowni pracują całe rodziny. Są osoby, które mają staż pracy 35, 40, a nawet 50 lat. Niektórzy zaczęli pracę jeszcze przy uruchamianiu elektrowni – mówiła przewodnicząca organizacji zakładowej.

Jak podkreślała, dla wielu pracowników zakończenie pracy w Dolnej Odrze oznacza konieczność odnalezienia się w zupełnie nowej sytuacji zawodowej.

– To są osoby, które całe swoje życie zawodowe miały związane z jednym zakładem pracy. Nagle muszą wejść na rynek pracy i szukać dla siebie miejsca – wskazywała.

Odprawy nie zastępują stabilnego zatrudnienia

W rozmowie pojawił się również temat pakietów ośłonowych dla odchodzących pracowników. Goście audycji zwracali uwagę, że dyskusja o odprawach nie powinna przesłaniać samego problemu likwidacji miejsc pracy.

Anna Grudzińska przypominała, że świadczenia dla pracowników są związane z wcześniejszym zakończeniem gwarancji zatrudnienia wynikających z zawartych wcześniej porozumień.

– Pracownicy zostali postawieni przed faktem dokonanym. Otrzymują propozycję rozwiązania umowy i odszkodowanie, ponieważ wcześniejsze porozumienia gwarantowały zatrudnienie do 2035 roku – mówiła.

Szansa na dalszą pracę w innych spółkach

Jednym z tematów rozmowy były także możliwości dalszego zatrudnienia części pracowników w innych spółkach. Jak wskazywała Anna Grudzińska, strona związkowa zabiegała o rozwiązania, które pozwolą wykorzystać doświadczenie i kwalifikacje osób odchodzących z elektrowni.

– Udało się wypracować rozwiązanie, dzięki któremu pracownicy mają być informowani o wolnych miejscach pracy w innych spółkach grupy. W pierwszej kolejności ma odbywać się rekrutacja wewnętrzna – mówiła.

Dolna Odra jako problem całego regionu

Rozmowa dotyczyła również działań podejmowanych przez Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Pomorza Zachodniego. Dariusz Głogowski wskazywał, że sprawa Elektrowni

Dolna Odra od początku była traktowana jako problem dotyczący nie tylko jednego zakładu, ale szerzej – sytuacji gospodarczej regionu.

– To nie jest tylko problem jednej firmy. Każdy duży zakład pracy ma wpływ na otoczenie, lokalne firmy i rynek pracy – mówił przewodniczący Zarządu Regionu.

Jak przypominał, strona społeczna przedstawiała również propozycje dotyczące dalszego funkcjonowania elektrowni.

– Od początku mówiliśmy, że trzeba szukać innego modelu dla Dolnej Odry, a nie tylko wygaszać jej działalność – wskazywał Dariusz Głogowski.

Transformacja energetyczna i przyszłość miejsc pracy

Wśród rozważanych przez związkowców rozwiązań pojawiały się między innymi koncepcje wykorzystania innych rodzajów paliwa. Jak mówił przewodniczący Zarządu Regionu, propozycje strony społecznej nie zostały jednak zaakceptowane.

Dariusz Głogowski zwrócił także uwagę na szerszy kontekst zmian zachodzących w regionie. W jego ocenie sytuacja na rynku pracy wymaga szczególnej uwagi, ponieważ kolejne ograniczenia działalności dużych zakładów mogą mieć wpływ na całe lokalne społeczności.

– Jeżeli zamykają się kolejne zakłady pracy, to problem dotyka nie tylko samych pracowników, ale całego regionu – podkreślał.

Podczas rozmowy poruszono również kwestię transformacji ener-

tycznej i jej skutków społecznych. Przedstawiciele „Solidarności” wskazywali, że zmiany w energetyce powinny uwzględniać sytuację pracowników oraz możliwość wykorzystania ich doświadczenia.

Rozmowa o przyszłości zakładu i jego pracowników

Audycja była okazją do przedstawienia stanowiska zarówno organizacji zakładowej Elektrowni Dolna Odra, jak i Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Pomorza Zachodniego. Anna Grudzińska mówiła o sytuacji zawodowej i obawach pracowników zakładu, natomiast Dariusz Głogowski przedstawił sprawę z perspektywy całego regionu i wpływu zmian gospodarczych na rynek pracy.

Rozmowa pokazała, że jednym z najważniejszych tematów związanych z przyszłością Dolnej Odry pozostaje nie tylko sam proces wygaszania części zakładu, ale także pytanie o to, jak wykorzystać potencjał ludzi, którzy przez lata budowali jego funkcjonowanie.

* * *

Pierwsze dwa bloki EDO zostały wyłączone z końcem 2025 roku. Ostatnie dwie jednostki węglowe mają zakończyć pracę do końca sierpnia tego roku.

Rowerem na Jasną Górę. Jubileuszowa XX Pielgrzymka Rowerowa NSZZ „Solidarność” ENEA Szczecin

Po raz dwudziesty związkowcy NSZZ „Solidarność” ENEA Szczecin oraz ich przyjaciele wyruszyli w drogę na Jasną Górę. Jubileuszowa XX Pielgrzymka Rowerowa była kolejną odsłoną wieloletniej tradycji pielgrzymowania środowiska energetyków i elektryków do Częstochowy. Jej zwieńczeniem był udział w XLI Ogólnopolskiej Pielgrzymce Energetyków i Elektryków, która odbyła się na Jasnej Górze w dniach 22–23 sierpnia 2026 r.

Zainicjowana w 1985 r. ogólnopolska pielgrzymka energetyków, elektryków i elektroników na Jasną Górę od lat pozostaje jednym z najważniejszych corocznych spotkań ludzi związanych z polską energiką – zarówno pracowników, jak i emerytów oraz ich rodzin. Tegoroczna, XLI Pielgrzymka Energetyków i Elektryków odbyła się pod hasłem „Uczniowie – Misjonarze”. Organizatorem wydarzenia było Katolickie Stowarzyszenie Energetyków „Nazaret” wraz z Krajowym Duszpasterzem Energetyków. Patronami spotkania byli Matka Boża oraz św. Maksymilian Maria Kolbe.

Szczecińscy energetycy po raz kolejny zamiast autokaru wybrali rowery i wielodniową trasę liczącą setki kilometrów. Był to nie tylko wysiłek fizyczny, ale przede wszystkim czas wspólnego pielgrzymowania, modlitwy, rozmów i wzajemnego wsparcia. Pokonując od 20 lat ponad 600 kilometrów, rowerowa grupa związkowców „Solidarności” ENEA Szczecin i ich Przyjaciół stała się stałym elementem ogólnopolskich spotkań na Jasnej Górze.

Dla członków NSZZ „Solidarność” ENEA Szczecin tegoroczna pielgrzymka miała szczególny wymiar. Dwadzieścia rowerowych wypraw do Częstochowy to nie tylko tysiące przejechanych kilometrów, ale przede wszystkim dwadzieścia lat budowania wspólnoty, podtrzymywania tradycji i dawania świadectwa wartości, które od początku pozostają bliskie „Solidarności” – wzajemnej odpowiedzialności, wytrwałości i bycia razem również poza miejscem pracy.

Na szczególne uznanie zasługuje Krzysztof Nawrocki, członek Pre-

zydium Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Pomorza Zachodniego, który uczestniczył we wszystkich dwudziestu pielgrzymkach. Jubileuszowa wyprawa była okazją do docenienia jego wieloletniego zaangażowania i wytrwałości.

Wyruszenie w trasę poprzedziła msza święta i wspólna modlitwa w kościele pw. św. Maksymiliana Marii Kolbego przy ul. Włociańskiej w Szczecinie. Współpracujący od lat z „Solidarnością” proboszcz parafii św. Stanisława Kostki, ks. dziekan kan. Zbigniew Rzeszółtko, przewodniczył mszy świętej i pobłogosławił pielgrzymów przed rozpoczęciem drogi.

Jubileuszowa XX Pielgrzymka Rowerowa NSZZ „Solidarność” ENEA Szczecin zakończyła się szczęśliwym dotarciem uczestników na Jasną Górę. Była kolejnym potwierdzeniem, że wieloletnia tradycja wspólnego pielgrzymowania energetyków ze Szczecina nadal łączy ludzi, którzy poza codzienną pracą chcą również razem przeżywać wartości związane ze wspólnotą, wiarą i solidarnością.

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Pomorza Zachodniego zaprasza członków Związku do udziału w corocznej Pielgrzymce Ludzi Pracy do Częstochowy, która odbędzie się **w dniach 19–20 września 2026 r.**

Koszt udziału członka Związku w dwudniowym wyjeździe (przejazd autokarem, nocleg, trzy posiłki, ubezpieczenie) wynosi **500 złotych**.

Zapisy na pielgrzymkę przyjmowane są w sekretariacie Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Pomorza Zachodniego, tel. 91 422 74 22 lub 515 139 882

Wypełnione formularze zgłoszeniowe ([kliknij tutaj](#))

prosimy przesyłać na adres e-mail: solidarnosc@solidarnosc.szczecin.pl

W ofercie przewidziane są pokoje dla małżeństw. Liczba miejsc ograniczona, decyduje kolejność zgłoszeń. Zgłoszenia i wpłaty przyjmujemy do 14 września 2026 r.

Wpłat należy dokonywać na konto:

ZR NSZZ „Solidarność” Pomorza Zachodniego

Erste Bank Polska S.A.

Nr konta 36 1500 1722 1217 2006 0540 0000

Tytuł wpłaty: opłata za pielgrzymkę Częstochowa 2026 r., nazwa organizacji, imię i nazwisko uczestnika.

Termin dokonania wpłaty: 14 września 2026 r.

**Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność”
Pomorza Zachodniego**

Al. Wojska Polskiego 113, 70-483 Szczecin

Biuro czynne

pon. – pt. 8:00 – 16:00

tel. 91 42 27 422, fax: 91 42 30 569

solidarnosc@solidarnosc.szczecin.pl

Redakcja ZIS

Al. Wojska Polskiego 113, 70-483 Szczecin

redakcja@solidarnosc.szczecin.pl